

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **оптужени Пане Булат са својим браниоцем, адвокатом Предрагом Марићем,**
- **оптужени Раде Вранешевић са својим браниоцем, адвокатом Звонком Радовановићем и**
- **сведок Раде Малобабић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес ЈЕ ЈАВАН.

Главни претрес почиње у 9 часова и 43 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК РАДЕ МАЛОБАБИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, од оца Симе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању стројобравар, адреса, где живите?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Живим у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд, улица?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Здравка Челара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Здравка Челара број 14. Да ли је то Дом ученика Средње железничке школе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: 1964.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вргин Мост. Са оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем да ли сте у неком сродству или завади?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Сведок Раде Малобабић, од оца Симе, по занимању стројобравар, са станом у Београду, ул. Здравка Челара бр.14, рођен у Вргин Мосту 1964. године, са оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малобабићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сге дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете тај текст заклетве испред Вас.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте давали исказ у Жупанијском суду у Карловцу 22. јула 2002. године.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том Вашем исказу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто се овде води поступак против Панета Булата и Радета Вранешевића за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва, предмет овог оптужења је март месец

1992. године, село Бански Ковачевац, убиство шест цивила хрватске националности. Испричаћете нам, с обзиром да из Вашег исказа који сте дали у Хрватској и исказа осталих сведока произилази да сте Ви те ноћи били на стражи. Све што Вам је познато у вези овог догађаја. Изволите.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, био сам на стражи. Мислим, не знам шта конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте све, и ком сте одељењу Ви припадали, и тамо све, све што Вам је познато у вези тога.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сада се не могу сетити баш то, ком одељењу и то, било нас је десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком воду, којој чети, све што знате у вези тога.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То, то је била чета ова Славско Поље,, овај, одељење, сада не знам које, више не сећам се који је то, прво, друго, треће, четврто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то било одељење Ђуре Кривокуће?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да, овај, ја сам конкретно био на стражи и са мном је био Малобабић Миле, значи нас двојица смо били на стражи у то време, овај. Шта ја знам, било је, сада не знам тачно од када је било, да ли од осам до десет или од шест до осам. Мислим, углавном, била је ноћ. Овај, шта још знам? Мислим, знам да се нешто дешавало у селу, да смо чули овај како да кажем, да смо чули да је, онако, да пси лају и да овај, да се нешто дешава. И онда смо сазнали да није ништа, него да су наши ту нешто, овај, имају неку акцију или шта ја знам. И тако да ми нисмо овај, ништа даље предузимали по том питању. Остатак нашег одељења је било у подруму, тамо где смо били стационарани, и тако, ја и колега смо били на стражи. Мислим, сада конкретно шта сада ја још нешто треба да кажем. Мислим, не знам шта Вас занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео тај догађај, ово што нас занима, тај догађај те ноћи, да ли су неки људи убијени, да ли су тамо били неки хрватски цивили, све што Ви знате у вези овог догађаја, ко је долазио те ноћи, да ли сте те ноћи видели некога од оптужених, да ли познајете од раније оптужене, шта се догодило? Ако нисте видели, шта сте чули, јер Ви сте били на тој стражи, колико је то удаљено од тог места где се то догодило? Да ли је близу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да. Овај, на тој линији где смо ми били, било је шест цивила који су, да кажем, ту били са нама заједно, малтене. Нису били стационарани сви на једном месту, свако у својој кући. Значи, били су по читавој, овај, линији. Овај, ту у близини нас су била овај једна жена и њен муж и још једна, овај, жена старија, ту баш где смо ми били, значи, али у две куће одвојено. И онда када смо чули да се

нешто дешава, онда су нам рекли да наши, овај, купе цивиле или шта ја знам, овај, да их скупљају, али да их негде овај са прве линије да ће да их макну. После тога, било је неко лупање ту у близини нас, ваљда та жена није хтела да отвори или шта ли, немам појма, овај и то је тако трајало. Значи, једно пола сата или тако. После тога смо ми чули овај неке пуцње, тј рафал или шта ја знам, овај и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули сем рафалне још неку пуцњаву?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, мислим да је била пуцњава и из пиштоља после. Мислим да је била, не могу тачно да тврдим, и то је тако, како да кажем, прошло. Ми смо, сада да ли смо ми још овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ту, када је била та пуцњава, нечији врисак или тако нешто?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесмо, јесмо, да, јесмо чули, мислим, јесам чуо. После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то чули?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, чули смо врисак и рафал, разумете, мислим, сада, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Женски глас?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Женски глас, да, пошто је ту било пет овај жена и један мушкарац ту, на тој, од цивила, колико се ја сећам. После тога, овај, је било, ја мислим да смо ми завршили стражу и после се чуло, да ли једна или две овај експлозије. Мислим да је минирана нека кућа или што, не знам. То је што се тога тиче. Е сада, овај, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току те ноћи, да ли нешто чујете Ви, шта се десило?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Добро, чули смо, јер смо ту били у близини, питали смо или шта ја знам, овај, да су ти људи побијени и да, једноставно, су ту поред нас, јер ми смо били удаљени од тога места једно педесетак метара, отприлике, делио нас је један сијеник или шта ја знам, мислим, јако близу. Али, пошто је била ноћ, тако да, једноставно, нисмо, нисмо ништа видели. Чули јесмо, али, овај. После тога, кажем, било је минирано, а тек ујутру смо чули да је то минирано и да су бачени у неки бунар и тако. Али тај бунар је доста близу исто, овај, исту ту близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули сем те куће, да ли је миниран и тај бунар?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, да, да, чули смо. Кажем, биле су две или једна, две експлозије после тога. Мислим, сутрадан смо видели овај да је једна кућа, овај, срушена и тај бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели код тог бунара?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, лично ја нисам ишао тај први дан ту близу, овај, тог бунара, али сам видео други дан, овај, да је била, мислим да на једном балкону је била, да ли рука или нога, већ, било је онако парчића меса или шта ја знам, тако нешто. А она кућа је, та је била мало даље одатле на неком брду, она је срушена скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била та кућа преко цесте или са ове Ваше стране?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, преко цесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко цесте?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: На брду, удаљена од нас, око сто, стопедесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са друге стране?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим, можда чак и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са друге стране улице?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, на брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно те цесте?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: После тога, како да кажем, други дан и наредних дана, су ту долазили, овај, људи, шта ја знам, свако и сви. Више, како да кажем, не сећам се ко је. Још један битан детаљ је да ту исту вече нико из команде није хтео да се јави на телефон, пошто су ту неке колеге из мог одељења звали тамо и шта ја знам, о чему се ради и шта се дешава. Међутим, нико се није јављао, овај, из Ласиње где је била команда. Е сада, зашто се није јављао, то, како да кажем, то не знам, тако да, овај, то је у суштини нешто најкраће. Да, после тога су, овај, била је још прича око тог бунара, да су затрпавани, долазило се ко ће то радити и шта ја знам и да се то уради. Но, међутим, да кажем, ја нисам учествовао и још ту пар колега. Онда су се тражили добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао да се затрпа бунар?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Како мислите, ко је тражио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим, не знам, не могу да именујем човека, јер стварно не сећам се ко, ко је дошао и рекао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Карловцу сте рекли.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Шта сам рекао, ако можете да ми кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Пане Булат наредио да се затрпа бунар.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Те ноћи када се то догодило, ја окривљеника нисам видео, нити сам видео како је он тамо дошао. Окривљеник се појавио сутрадан и тражио да се онај бунар затрпа»:

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, ту вече га нисам видео, а други дан је дошао, да, али не сећам се да сам ја то баш рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у Карловцу сте.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да је он тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Карловцу сте се сећали. То је било 22. јула 2002. године. Ви помињете да је он тражио да се бунар затрпа.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Лично он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, тако је констатовано на записнику.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: ОК, ОК, мислим, не могу да тврдим. Сада ја, како да кажем, ја нисам тачно прочитао шта су они можда, можда сам и рекао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписали сте тај записник.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Добро, потписао јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би судија уносио оно што Ви нисте изјавили.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте Ви те ноћи видели Панета Булата, а ако нисте, да ли сте чули да је долазио?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Видео нисам, чуо јесам. Морам још да кажем да Панета Булата не познајем пре тога, а после тога сам га, како да кажем, знам ко је тај човек и врло слабо га познајем, а пре тога га никада нисам видео, нити појма немам. А за овог другог човека, ни дан-данас не знам ко је, мислим, немам појма ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете, видели га нисте да је долазио, а чули јесте да је долазио. А шта сте то чули?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, да је долазио, пошто је он био безбедњак и како да кажем, људи из Вргин Моста и који су га, мање-више сви познају. Ја сам, како да кажем, више био оријентиран према Карловцу, живео и радио у Карловцу, ишао у школу, тако да, једноставно нисам знао ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта сте чули поводом његовог доласка те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да је он био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто везано за цивиле?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он тражио да се скупљају ти цивили или било шта повезано са тим цивилима?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, код нас није долазио нико, пошто смо ми били на самом почетку села, а то са цивилима је кренуло, како да кажем, са краја села. Сада, да ли је крај или почетак села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је кренуло?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Скупљање цивила према нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оног одељења Саве Малобабића према вама или како?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Тако да је код нас било, како да кажем, задњи, тј. та жена и човек и та жена су били код нас и пре тога су ово троје људи већ доведени ту, тако да се код нас у суштини одиграло то што се одиграло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та жена на чија врата се лупало, била је непосредно близу?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Близу нас, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу вас, а прекопута су били тај човек и та жена његова?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно троје цивила су доведени из овог другог дела?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, видесте ли Ви ту ноћ те цивиле?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их ни?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, пошто смо ми били, ми смо били на стражи, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто се то дешава педесет метара близу Вас, да ли сте Ви ту прилазили да видите о чему се то ради?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак сте Ви на стражи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, јесмо, али пошто смо, овај, како да кажем, знали да су наши ту у питању, онда нисмо, једноставно, ми немамо шта ту да тражимо. Лично ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Миле Малобабић отишао тамо да види?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Миле Малобабић, колега, не, не могу да тврдим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неко прилазио или сте евентуално чули да је неко од вас тражио оружје или од Милета Малобабића да је тражио оружје?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја, колико се сећам, не. Сада, нисмо ми цело време били заједно, тако да не могу да тврдим. Мислим, кроз близу да бих ја знао да ли је неко овај прилазио к њему и тражио оружје, мислим, не могу то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се прича те ноћи, ко поби те цивиле? Чули сте те ноћи да су цивили побијени.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко их поби?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, мислим, причало се то што сам, како да кажем, већ рекао, значи да је ту био Пане и неки цивил, шта ја знам, али не могу да тврдим сада да је он побио, мислим, када нисам видео. Чуло се је, јесте, прича је кружила да се то, овај, десило, да су ту били они, а сада ко их је, да ли су они их побили или неко други, мислим, не могу да тврдим, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко кога Ви знате од војника ту на лицу места присутан да је видео ко је?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислите од, мислим да из мог одељења, није био нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из оног одељења Саве Малобабића?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То не могу, то не могу да тврдим, јер нисам био тамо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после у разговору, да ли сте разговарали евентуално са неким, са Марком Мамулом, са Милетом Вучинићем, или било са којим војником из тог одељења?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Како мислите јесам ли разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била прича, та два одељења су, Ви сте припадали истом воду, да ли је била прича, шта се то десило ноћас, побијени људи, ко их то поби, да ли је неки војник видео? Да ли је био такав разговор?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, није био такав разговор, једноставно, нико није о том тако причао, причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су причали?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Причало се да су из тог трећег одељења овај, да ли тај Марко и Миле, да су учествовали у том скупљању, мислим скупљању, ишли по те цивиле. Е сада, за даље, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Мамула и Миле Вучинић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Миле Вучинић из овог одељења Саве Малобабића?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Саве, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Миле Вучинић од оца Љубана, да ли Ви знате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да, знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја не знам да ли су они били присутни када се то, мислим, не знам, а причало се је то да су, овај, учествовали у

том, овај, да не кажем, скупљању тих цивила. Е сада, да ли су били тада када се то одиграло, једноставно не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате ове из инжењеријске јединице, Ђуру Чеко и Радета Малобабића?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ђуро Чеко је био, а за Радета не могу да тврдим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био ту као сведок пре Вас и потврдио је да је био те ноћи.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Добро, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте нешто са њима причали или евентуално чули из њиховог разговора, да ли је неко од њих био ту присутан, нешто видео?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, мислим да, овај, нико није о томе причао, а да ли је био присутан или не, мислим, не сећам се, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били у Вашем одељењу те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: А у нашем одељењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је Ђуро долазио, мислим да је Ђуро долазио да би телефонирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, после те пуцњаве, да је долазио да телефонира?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да ли пре или после, не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте те ноћи били на стражи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Побижени људи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви распитасте, ко уби те људе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Рекао сам већ, да смо чули да су били ти и ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ти и ти?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, Пане и тај цивил и неки наши људи да су ту скупљали те цивиле и да се одиграло то што се одиграло. Мислим, ноћ је, не види се, значи, а ја сам на стражи. Ако сам на стражи, значи не могу ја да шећем и да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Педесет метара је то удаљено од вас, рекли сте?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, јесте, али ми смо имали свако, како да кажем, није ров, али место где треба да стојимо, мислим да будемо, не можемо ми да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа не видесте Ви, али вероватно сте чули после тога шта се то десило, ко то пуца?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, чули, чули јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је прича ишла? Да ли се причало ко је убио цивиле?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, причало се, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је речено, ко је убио цивиле? Да ли је прича нека била, у разговору да ли је била прича ко уби те људе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, прича је била, већ сам рекао, мислим, не знам, рекао сам да се причало да су били Пане и тај цивил и да су били неки наши људи који су, овај, скупљали те цивиле и о томе се причало, да су побијени. Сада, ко је конкретно их побио или убио или шта ја знам, једноставно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у Карловцу «након овог догађаја», значи после овога, «окривљени Булат је међу нама ширио причу да нико ништа није ни видео ни чуо»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам оно што сте Ви изјавили.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим, могли су они да напишу шта, мислим, ја немам тај примерак дупли шта сам ја изјавио, да бих сада могао да кажем, е то није то. Једноставно, кажем Вам, ја са Паном, једноставно никада разговор нисам имао. Ја знам ко је тај човек сада, али ја се не познајем са њим, једино из виђења. Мислим, никада нисам седео, нити сам некада причао са њим, да бих могао сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули од других да је њима говорио да ништа не причају, да не причају, да ништа нису ни чули?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То је могуће, то је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, могуће је?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, мислим не могу ја то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми ништа не значи, то могуће је.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу ја то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А судија овде када је овакву изјаву унео, није унео напамет изјаву, него сте Ви нешто тамо причали. Сем тога, нама и други сведоци потврђују ово што Вас ја сада питам.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Добро, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То потврђује и Раде Малобабић, онај минер, да је тако нешто.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Можда је њему речено, мени није, лично мени није нико причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вама није, а да ли Ви чујете од других да је тако нешто рекао Пане Булат?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се не сећате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Петар Шкаљац у Вашем одељењу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у свом исказу који је дао такође у Карловцу 22. новембра 2000. године рекао да «после оне пуцњаве у том моменту у подруму је утрчао Малобабић Миле који се налазио на стражи, те рекао да не излазимо ван, да је Пане побио бабе».

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је тражио од њега пушку коју му није хтео дати?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да сте заједно са Милетом Малобабићем били на стражи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, били смо заједно, али цело време нисмо били један поред другог, тако да једноставно не могу да тврдим да ли је он био неко време, дошао у подрум, сада, јер нисмо били један поред другог, него ја сам био на свом месту, он је био на свом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је он био удаљен од Вас?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, једно десет метара, петнаест, отприлике, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели такву неку ситуацију да неко од Милета Малобабића тражи пушку?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, ту није долазио, у близини, можда је Миле отишао одатле, али да је ту био у близини, значи, где сам ја био, једноставно није било, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако то нисте били у том моменту присутни, да ли Вама Миле Малобабић прича те ноћи, да је Пане побио бабе, да је тражио од њега пушку пре тога?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу да тврдим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећег јутра, да ли је био неки коментар, да ли је нешто Ваш командир оделења причао у вези тог убиства, шта се то десило?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, јесте, причао је да су побијени и да су бачени у бунар и да је миниран бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, може бити Ђуро тај Кривокућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је рекао Ђуро ко је то учинио?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, сада ја не могу да тврдим да ли је он рекао Пане и тај цивил, али причао је да су побијени, бачени у бунар и да је миниран тај бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Петар Шкалац, у истом сте одељењу Ђуре Кривокуће, он управо то тврди: «Следећег јутра, командир одељења Кривокућа Ђуро рекао нам је да је Булат поубијао бабе»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим, ја, лично ја не знам, а сада, може бити да је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истом сте одељењу, исти Вам командир одељења, прича ту Вама војницима и сада он то зна, а Ви не знате? Како објашњавате, објасните ми, како Ви то не чујете и не знате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Како не знам? Мислим, не разумем, како не знам? Чујем и ја да се о томе прича, нисам ја био не знам где, ја сам био ту. Е сада, да ли сам био истог момента када је Ђуро ту то причао, тада или сам био за пола сата, то не могу да тврдим. Мислим, сви смо ми знали у том одељењу да су људи ти побијени, да се то десило, да су бачени у бунар, сви смо ми то знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Милан Џакула је Ваш командир вода, да ли је тако?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он обављао неки разговор са Вама после овог догађаја?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Са мном лично? Не, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он дошао, да ли је он био те ноћи ту или је дошао накнадно, да ли је нешто, није то уобичајен догађај, поубијани људи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да није био те ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Није био те ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био те ноћи? А после, када је дошао, да ли је разговарао са вама војницима?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, јесте, причао је шта је било, како се десило, зашто, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му причали?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја лично нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, мислим да мене није ни питао, а како да кажем, после тога догађаја баш није ми било до неке приче на ту тему и о томе, зато што, како да кажем, нећу рећи да је мени, нисам то одобравао, а једноставно, како да кажем, то ми, можда ми је мало и тешко пало, зато што са тим цивилима смо ми живели три месеца и били

заједно на линији и малтене, хранили их и нећу рећи дружили, али једноставно, били смо ту заједно, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он је дао исказ по замолници овог суда Жупанијском суду у Сиску 24. травањ 2008. године, он тврди човек да је причао са Вама.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Са мном, лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, «чуо сам од стражара који су били критичне ноћи на стражи и то од Малобабић Радета и Малобабић Милета, да су тијekom вечери или ноћи дошли Булат Пана и још један њима непознати мушкарац» и да он управо прича да је разговарао са вама који сте били на стражи. Најлогичније је да прича са онима који су стражарили те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да, да, али ја се не сећам да је лично он са мном причао, можда и јесте, кажем Вам, то је давно било, тако да, једноставно, ја не могу сада да се сетим после толико времена, ко је са мном тада причао, сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, Милан Џакула се сећа и помиње да сте причали.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ако он се сећа, могуће да сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте му причали.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја не могу да тврдим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и тај Миле Малобабић да је долазио Пана Булат те ноћи и још један непознат човек.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Кажем, тог другог човека ни дан-данас не познајем ко је, ни шта је, значи, сутрадан сам, како да кажем, упознао Панета Булата, кога исто пре тога никада нисам видео или барем ја не знам за њега. Можда он мене зна, али ја њега не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим поводом сутрадан упознајете Панета Булата, сутрадан сте рекли?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, долази поводом тог случаја, побијени цивили и бунар минирањем, да се то затрпа, да се, шта се десило и то, мислим, ипак он је био безбедњак. Сада, које су његове функције и надлежности као безбедњака, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сада ми управо кажете оно што сте малопре негирали.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Шта сам негирао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре сте негирали да је Пана Булат долазио и тражио да се бунар затрпа. Ја Вам предочавам из Суда у Карловцу Вашу изјаву.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја Вам кажем лично мени није, није долазио, нити је мене питао да ја учествујем у томе, не сећам се, није са мном причао ни. Е сада, пошто је нас ту било десет, дванаест, не сећам

се тачно колико, можда је причао са осталим људима. Са мном није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али шта сте чули од других, да је са другима то причао? Како Ви знате да Пане Булат тражи да се бунар затрпа?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Како ја знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Вероватно из разговора са осталим колегама из одељења, једино тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је после тога још који пут долазио Пане Булат?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, долазио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Долазио је више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Више пута, пошто тај бунар када се затрпао, онда је једно време ту било, како да кажем, као решено. Међутим, након, долазили су још неки људи други са стране, мислим из Војнића или откуд, након десетак дана, нешто, распитивали се о томе и онда мислим након двадесетак дана, отприлике, можда више или мање, овај да се поново ти цивили ваде из тог бунара. И тада је почело опет, има ли добровољаца или нема. Сада, мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то долазио поводом вађења цивила? Да ли је долазио Пане Булат?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислите конкретно да прича око тога да се? Мислим да је о томе причао овај командир одељења Ђуро, овај, има ли ко од добровољаца да то ради. Ту су се, мислим да су се јавили два, три човека, а остали мислим да нису. А за Пану конкретно да је дошао у одељење и да је тражио то, не сећам се, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је том приликом долазио ту на лице места?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Долазио јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са тим цивилима, да ли су вађени?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесу, вађени су ти цивили, овај, мислим да су ангажовали једног човека Самарџија, који је као овај покушао да их вади, но, међутим, мислим да није успео, није могао од смрада, јер већ су ти лешеви били у распаднутом стању, шта ја знам и мислим да је одустао. После тога су поново, овај, то радили, мислим да је то трајало једно месец дана отприлике и да су их онда извадили, неки други човек је дошао. Мислим да моје одељење, тј. вод није било тада на линији када је то други пут овај, када су извађени и одвежени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто шта је било са тим телима?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Та тела су извађена значи из бунара и одвежена и негде закопана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неко тело запаљено негде?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То је била прича, овај, да је извађено једно тело и да је, да ли је сијеник или нека просторија ту поред, која је била запаљена, мислим, након тога. Е сада, причало се да је то једно тело остало ту и да је изгорело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите ми ово код бунара, шта кажете, видели сте неко откинуто парче тела, руку или ногу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то налазило?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, бунар је био, како да кажем, на сред дворишта, а ту је била, да ли је дворишна зграда или на кући је био један балкон, та кућа није била завршена, онако, цигла и то, није имала фасаду, овај. Горе на балкону је била, овај, да ли рука или нога или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте откинута рука, сте рекли?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке трагове крви или тако нешто?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, мислим да није било крви и тако, можда, било је онако парчића од експлозије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у Карловцу да сте видели трагове крви, комадиће меса?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Комадиће меса, да, могуће и крви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, после целог тог догађаја, да ли сазнате Ви, ко је то урадио, шта је то било, ко уби те људе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, мислим, ја знам колико и сви, такорећи цео крај, овај, да су цивили побијени, да су били Пане и тај човек овај ту, значи то је знала, да не кажем, цела општина или крај. Сви су то, мање-више, то је била, нећу рећи, јавна тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са тог Вашег стражарског места имали преглед, да ли сте могли да видите тај бунар?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када су добри услови видљивости не видите бунар?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не види се бунар, зато што је бунар био, како да кажем, овај, даље од те куће где је била та жена која је задња овај, коју су задњу, овај, како да кажем, привели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, и ако је педесет метара удаљен Вама неки објекат заклања видик?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, то је двориште, како да кажем, двориште где смо ми били и сада суседно двориште где је та жена, а иза тога су још једно двориште где је бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је у истрази у Карловцу, предочавали су Вам ову фотодокументацију, па сте Ви потврдили да је то тај бунар.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видела сам да су Вам и показали сте према овој фотодокументацији где сте Ви стајали критичном приликом. Хоћете да приђете. Сада, колико може да се ту види на овоме. Показано је овде где сте Ви стајали, а где се налази тај бунар.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то одговара стању? Ту је тај објекат где је смештено одељење Ђуре Кривокуће.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, овде је, овде је тај сијеник, овде је било то двориште где је била та жена, а овде иза, значи овде има једна кућа, шта ли је, е ту.

Констатује се да је сведоку предочена скица места догађаја сачињена од Полицијске управе карловачке, те исти показује да је на скици тачно означено место где су он и Раде Малобабић били на стражи, као и бунар код кога се десило критични догађај, те показује да кућа жене о којој је причао у свом исказу, је на скици означена као кућа Кате Михалића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је било ту неко возило те ноћи да је дошло?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту ноћ, пре тог догађаја да је дошло неко возило, било путничко, било теретно?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате или није?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте ту на стражи, а не примећујете, како сте Ви то стражарили, поред Вас је могло да се дешава све и свашта?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, гледајте, испред нас је Купа, река, значи доле, како гледамо према овај, према њој, ту је миниран терен испред, значи, поред реке, а ми смо на неком брду, значи тамо је све равно, значи имамо читави преглед испред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо зато, управо сада ово што ми причате, требало би да сте видели ако је долазило неко возило?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Гледајте, нама иза леђа иде главни пут, мислим, могу да покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја овде са ове скице управо се види да сте могли да видите ако је неко дошао, посебно ако је то узвишица.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим, могу да покажем, овај, како иду те улице, да једноставно нама улице иду иза леђа, а ми гледамо испред. Значи, туда нон-стоп иду аута, ко зна који и где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је у овом делу близу Вас се паркирао неко колима те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не, пошто је то, како да кажем, нећу рећи слепа улица, значи то је задња кућа у том делу где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, овај Ђуро Чеко, шта је он те ноћи радио у Вашем одељењу? Он, колико видим из списка предмета, није смештен ту код Вас?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Он је минер, он једноставно није у нашем воду и сада да ли је он био при команди или је имао своје одељење, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Раде Малобабић.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Он је био са њим мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он тврди.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Он је исто минер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су они дошли те ноћи ради неког задатка, минирања ту?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, ја сам видео, ја сам видео Ђуру, али Радета нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели, којим су они возилом дошли?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите ми још једном само ту пуцњаву коју сте чули, пошто очигледно ништа нисте видели, шта сте то чули те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, чули смо рафал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био, какав рафал, из једног оружја, из више оружја?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Из једног оружја само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један рафал?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Један рафал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужи, краћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, онако, дужи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужи рафал из једног оружја? И?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: И врисак жена и цивила и после тога након кратког времена, мислим да је пиштољ и појединачну паљбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тих појединачних пуцњева?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, ја нисам бројао, али било је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ова фотодокументација што Вам је предочавао и суд. Приђите, што Вам је предочавао и Суд у Карловцу. Ово је само мало даље. Ово су исто неке копије. Да ли је то то место о коме причамо?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте, јесте.

Сведоку предочена фотодокументација Полицијске управе карловачке под бројем 545/472/95 и «Фотодокументација очевидца» исте управе број ОУ 103/1996, на изјављује да фотографије одговарају месту догађаја о коме он прича у свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања, чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кратко једно питање. Колико сте Ви дуго били војно ангажовани?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Од 1991. до 1995.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: До 1995.?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: До краја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли све на овом подручју?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не? Да ли сте још некада били на близини од педесет метара када је убијено шест људи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И тако се слабо сећате људи са којима сте храну делили, са којима сте, кажете, били пар месеци заједно? Мало ме то чуди, ако можете то да ми објасните. Кажете, познавали сте те жене и тог човека, заједно сте им носили храну?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, познавали смо, познавали смо то троје људи у нашој близини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, и сада за четири године ратовања, једини случај када на близини од педесет метара од Вас је убијено шесторо људи.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, једини случај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И Ви се овако мало сећате? То ме чуди, па ако можете да ми објасните. Ви сте тада били јако млади, да ли је тако? И сада сте млади.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, добро, нисам баш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како Вас служи памћење?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам баш био јако млад, али то је било, како да кажем, сада је 2009. година, а то је 1992.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Знам, али кажем, питам Вас, Ви ми потврђујете да је то ипак било нешто изузетно, никада више нисте били у близини од педесет метара да је убијено шесторо људи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, никада нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зар то није догађај који би заслужио некакво бар размишљање, бар неко присећање, ако ништа друго?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам рекао свега што се сећам везано за то. А да сам ја био у близини и да сам чуо и видео. Сада не знам шта бих додао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви знате вероватно, ми не знамо. Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли други члан већа неких питања? Нема. Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у свом исказу да сте на стражи били заједно те критичне ноћи са Малобабић Милом?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то била удвојена стража, значи двојица на једном те истом месту или сте имали посебна стражарска места, свако за себе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, може се рећи удвојена и били смо близу, ето, до десет метара један од другог. Нисмо, никада оно, смо заједно, па онда се одвојимо мало, ја прошећем лево, десно и тако, тако да нисмо цело време баш заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, били сте педесетак метара удаљени од тог места догађања где се то догодило.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај простор одакле сте чули те пуцње, простор Ваше опсервације, Вашег посматрања и онога што треба да урадите као стража?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, ми смо били доста удаљени једно оделење од другог, знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, у односу на тај бунар и на то место где се све то догодило?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то место, имајући у виду Ваше место где сте Ви били, простор који Ви као стража пазите, покривате и осматрате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Покривамо? Па, јесте, јесте, али с обзиром да је био миниран терен испред нас, овај, па је могла бити тако, овај, раздаљина оделење од оделења. Али смо имали на том месту значи где смо ми, ту је било као неко, нећу рећи ров, али онако, место где смо углавном били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре тог догађаја пуцали или чули пуцњаву из аутоматског оружја и из пиштоља као лице које је било, да кажем, на ратишту и под оружјем и униформом?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте чули сте прво рафалну паљбу која је трајала колико је трајала, после тога било је пуцњаве из пиштоља.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да оцените, из ког то оружја се чула та рафална паљба, из које врсте?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је аутоматска пушка, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико стаје метака у оквир аутоматске пушке, да ли то знате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је тридесетдва метка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте чули ту рафалну паљбу која је трајала колико је трајала, да ли можете да процените, колико метака изађе из тог оквира?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, изађе сигурно пола.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, чули сте, чули сте пуцњаву из једне и друге врсте наоружања. То када сте чули тај рафал, да ли сте могли да процените да су ти испаљени пројектили завршили у некој препреци или да су отишли у ваздух? Да ли се разликује ефекат пуцања у ваздух и када пројектили заврше у некој препреци?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Чуо се врисак, значи рафал и врисак цивила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Врисак у реду, да ли сте могли да по звуку тог рафала процените да је то рафал који је испаљен, где су пројектили отишли негде у ваздух, да нису дошли до неке препреке, или су ти пројектили завршили у некој препреци?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, не знам да ли могу ја то да разликујем. Не могу то да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, чули сте врисак. Шта сте у том тренутку закључили, шта сте помислили, шта то би, не видите, а чујете?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, закључио сам да су цивили побијени, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто цивили, да ли је било могуће да је неко са противничке стране, неко из, дође на тај део и да је неко приметио да се пуца, Ви не видите, а чујете? Како сте закључили да су цивили побијени?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, зато што у том дворишту, је било, овај, лупање на врата тој жени која није хтела прво да отвори, па да, значи, сиђе у двориште. По томе могу, овај, да закључим да се ту нешто, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сте по томе закључили да су ипак побијени овај цивили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте заједно са у том тренутку у непосредној близини са овим Малобабић Милом, да ли сте након тога Ви било на какав начин контактирали и нешто се договорили, контактирали један другог или евентуално да је неко отишао да обавести овамо где Вам је смештено одељење и командира да, Ви сте на стражи и чујете пуцњаву, ипак се нешто догодило.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, добро, ми смо, како да кажем, овај, да ли смо у том тренутку били један поред другог или смо били раздвојени, не могу тога да се сетим, али нормално, након тога смо овај причали шта се то десило. Мислим, сада да ли је он мени или ја њему рекао, сигурно су цивили овај побијени, овај, ништа друго. Могуће да је он отишао у подрум и да каже овоме Ђури Кривокући командиру одељења, сада ја не могу то да тврдим, да ли је он отишао или није тада. Мислим, након тога, одмах, а да сам ја остао сам на стражи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити, није толико битно, али временски, у колико се све ово догодило пре завршетка Ваше смене?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, ми смо били по два сата, овај, на стражи, сада можда пола сата пре него смо ми завршили, до сат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви на лицу места закључујете да су убијени цивили, то је Ваша процена?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тада дефинитивно сазнајете, односно тада се потврђује то што сте Ви помислили у том тренутку, да су побијени цивили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, када смо вратили се назад, овај, тј. када нас је сменила стража, па смо ушли у подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По завршетку Ваше стражарске смене, да ли сте се заједно са Малобабићем вратили у просторије, односно да ли се можете сетити, ко Вас је заменио на стражарским местима?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу се сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали каквог су имовног стања ти цивили са којима сте, кажете, се дружили и да ли сте чули у том поговарању, у тој причи између вас, зашто неко поби те старе људе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, ти људи, та жена је била сама, значи та поред нас у том дворишту где се то одиграло, а тај човек и жена су били, како да кажем, прекопута друге цесте, доле испод нас, овај, они су нормално имали стоку и мислим да су, овај, ова жена није имала ништа од стоке, значи сама је живела, а ови су нормално радили, сада да ли су имали неке паре или нешто, то не могу овај, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у вашим коментарима, причама међу вама као и лицима, да ли се могао наслутити мотив, зашто, разлог зашто су ти људи побијени?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Није. Није, једноставно није било неких разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је од тих људи претила опасност, да они евентуално одају ваше положаје или да су на неки други начин у контакту са другом страном?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Није, није никаква опасност претила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали то мушко лице које је страдало?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, знали смо, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га Ви знали?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, јесам, мислим да сам био пар пута у дворишту код тих људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви или неко од других Ваших колега или уопште, да ли је Ваша јединица имала разлог да сумња у њега и да ли Вам је он правео било какве проблеме?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, мислим, нико колико ја знам, нико од тих људи није, овај, нити нам је сметао, нити, кажем, нормално смо са њима, овај, живели ту три месеца, чак и хранили те људе, пошто, овај, како да кажем, ми смо добивали доручак, ручак, вечеру, па смо им носили, јер су ипак ту били, ти су били мало млађи људи то троје код нас, а тамо те три остале жене су биле доста старе, овај, немоћне, тако да, једноставно, нису ни могле да брину о себи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Може непосредно? Ви сте рекли да сте чули експлозију док сте били на стражи те вечери?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не на стражи, него тада већ нисам био на стражи.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: А колико је времена прошло од ових рафала, појединачне пуцњаве до експлозије?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Око сат, тако.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Раде, молио бих Вас да тачно кажете, на ком сте стражарском месту били од бунара? Да ли је прво стражарско место, друго или са леве или са десне стране?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја сам показао на слици тачно.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја нисам био тамо, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево показаћемо овде, ја се извињавам што нисам. Ево нека приђе оптужени. Привуците овај микрофон па га укључите. Изгледа да ни тај не може да се укључи тамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, он је показао да је стајао овде, управо овако како је означено. Ту је одељење Ђуре Кривокуће и.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ово је кућа, ово је уздуж, да, добро. То је прво стражарско место до, то је прво стражарско место до одељења Ђуре, односно до подрума где сте били стационирани.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми Ђуро да ли, Ђуро, реците ми да ли сте чули како сам ја дошао? Ви мени кажете нисте видели, а да ли сте чули како сам ја дошао?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Како мислите, како сам? Да ли сам?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, по причи својих колега, како сам дошао, да ли сам дошао у униформи, да ли сам дошао са оружјем, јер прича је морала бити између вас и била је?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: У униформи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У униформи. Да ли су причали да ли сам дошао са каквим оружјем?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нису?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим није се водила та прича. Вероватно сте имали неко оружје, не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не могу те ништа питати конкретно шта је било у подруму али приликом одласка ван из подрума, да ли си приметио ко је излазио и ко је поред вас пролазио на својих десетак метара које сте морали видети ти и твој колега који сте били у рову?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ко је пролазио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да. Морали сте видети три човека и баш мислим да си се ти јавио једном од тих тројице који су пролазили.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Док сам био на стражи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја се не сећам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Долазио ти је командир вода, командир одељења и ја.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Командир вода?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, био ти је Џакула Милан, Ђуро Кривокућа и ја сам у средини између њих ишао према задњем вашем одељењу доле ниже вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је одбрана оптуженог, је ли то тачно тако било?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, то није тако. Ја се не сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас и питала и Ви сте рекли да Милан Џакула ту није био ноћ.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не, ја.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли Вама Ђуро, Џакула, Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кривокућа.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Кривокућа Ђуро.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је Вама кад сте били у одељењу у подруму доле и када, јесте да сте Ви били незаинтересирани као човек то, ја Вас јако добро знам, Ваше понашање, али сте били ту присутни када Вам је Ђуро причао да сам скупа с њим и са Џакулом отишао према другом одељењу вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била таква нека прича?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ту ноћ?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не. Ја се тога не сећам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хајде, хоћете представити место где је Ваш резервни положај био пре него што сте долазили стално у Бански Ковачевац?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Резервни него пре?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Што дођете у Бански Ковачевац, где сте пре долазили па сте онда чекали 15 дана да дођете на прву линију, а онда се ови са прве линије повлаче?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: А то, то је кад смо били у Ласињи на положају, кад смо били у Банским Ковачевцима нисмо имали резервни положај, не знам заиста.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Присети се.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имали сте у Црној Драги код господина Личана ту сте се мењали.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, али то.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако се сећате, јел тако било?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То, то, да тако је, али то није било кад смо били у Банским Ковачевцима него кад смо били у Ласињи код моста.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Ласињи, па јесте покривали од Новог Села до Банског Ковачевца?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па ми смо тад пребачени наш вод из Ласиње у Бански Ковачевац.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како кад је резервна чета била ту и ви сте је мењали, пола вас је било код куће, а пола вас је било у резерви ту у случају напада да прискочите и тако је било мењање, систем је био мињења.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја не знам за тај резервни положај кад сам био, кад смо били у Банском Ковачевцу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш, добро, не знаш, не сећаш се. Да ли се сећаш да је од некога ту одузето оружје који је пуцао по вама, по војсци?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: По нама?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Где?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Црној Драги то, код те куће где је тај господин Личо?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: У то време кад смо били ми у Црној Драги?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да, да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сећаш?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Може бити, али не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате радио-станице која је одузета исто од хрватских држављана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, од каквог значаја су та Ваша питања за предмет оптужбе?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зато што је управо од погинулих, настрадалих, један од тих пуцао по њима, а сад се ничега не сећа, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ови који су овде у овој оптужници, нико није из Црне Драге, сви су из Банског Ковачевца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесу, само су припојени јер он јако добро знаде и они нико неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти које Ви помињете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Оппростите ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, те људе које Ви нон-стоп од истраге па наовамо помињете да су из Црне Драге, Иван и Бара Бритвец, ти људи нису предмет оптужења, ја то Вама причам од првог претреса.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Онда, онда је добро, онда је добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда не морате на њима да се задржавате, значи Иван Бритвец звани «Гроф» и Бара Бритвец, његова мајка, нису предмет оптужнице и немојте на њима да се задржавате. Предмет оптужнице су Грга Михалић, његова супруга Барбара Михалић, Ката Михалић, Вероника Крупић, Мара Лесар и Мара Ђерек, да једном завршимо ту причу са том Црном Драгом и са Бритеацима.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У реду је, сад ми је јасно, нећу више да понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље ако имате везано за ово.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Раде, искључиво знате ко је код себе имао минско-експлозивне направе и ко је с њима радио?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислите у мом одељењу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Минско-експлозивне није нико имао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како не знате, да ли знате ко је искључиво одбијао да иде на положаје, стално је одбијао и рекао је да то није његов посао него да ради само с тим?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: У мом одељењу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тада у то време, морате знати, како не знате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сад сте спомињали председници суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок је с обзиром на ово што га Ви питате, помињао да ти минери нису били у одељењу Ђуре Кривокуће, него су били тамо негде у команди, како сам ја разумела.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Они су придодати и били су са њима и лежали са њима и требали су да извршавају све дневне задатке као и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша одбрана и је ли то тако било да су Ђуро Чеко и минер Раде Малобабић од оца Николе били у Вашем одељењу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, никада нису били у мом одељењу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како нису, јер су спавали са вама скупа.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Никада нису, никада.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим те Раде, сад си изјавио, молим те Раде полако, не треба се збуњивати, ја те ништа не питам што није било, него да ли су били ту критичну ноћ са вама?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ту критичну ноћ већ сам рекао био је Ђуро Чеко долазио у подрум где је било оделење и где је био телефон.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А Раде Малобабић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Радета нисам видео ту вечер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је био? Јесте ли чули да је био Раде Малобабић од оца Николе иначе Ваш рођак колико ја видим из списка? Да ли је био ту ноћ?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја га нисам видео, можда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли после чули да је био? Па он у свом исказу прича да је био.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па ја га нисам видео, ја не могу, ја не желим да причам оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел чујете после да је био Раде Малобабић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Могуће, могуће да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то могуће кад кажете то као да ништа не кажете.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја желим да говорим оно што сам видео, значи видео сам Чеку Ђуру, њега сам видео.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А да ли сте господине Раде, чули да ли сам ја имао оружје какво код себе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да нисте чули или да није имао оружје, то не ништа не значи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисте чули. Нажалост, сведока немам више шта да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел има други оптужени питања? Реците ми овај Миле Балобабић тај што је био с Вама на стражи, јел он од оца Николе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он живи сад?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је Велико Градиште тамо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Великом Градишту?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Околина, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где ради тамо негде у Градишту?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, нисам га ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком селу око Градишта или баш, јел знате можда које село?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, немам адресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам и он неки рођак?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, он ми је комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту у Славско Поље јел долази?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не долази уопште?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ту ноћ када се то десило и сутрадан после, јел долазио Станко Чича и разговарао са Вама, Ви знате Станка Чича безбедњака? Да ли је разговарао са војницима?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, са мном није разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим другима?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Са другима не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми из Вашег одељења, да ли можете да побројите војнике који су били у одељењу Ђуре Кривокуће, сем Вас, Милета Малобабића, Петра Шкаљца кога смо већ споменули, да ли можете још неке да побројите који су у то време и те ноћи били тамо?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па могу, Ђуро Кривокућа нам је био командир, Лукач Теодор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Лукач Теодор звани «Теша» где је он сад?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је у Америци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Америци, добро.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је био Габрић Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Габрић, где он сад живи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ту у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, не знате где тачно?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је Мали Мокри Луг. Шкаљац Петар то смо рекли, Малешевић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где је тај?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Он је у Америци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малешевић Мирослав у Америци јел?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да. Сад не знам да ли Вучинић Миле звани «Жижак».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај од оца Вида јел?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он нам је био као сведок.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, мислим пошто сам био на више места не бих, већ почињем да бркам људе где сам, с ким био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел био неки Мирко Малобабић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, то је исто комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он сад живи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да је у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Босни?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, тамо негде Теслић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долази ту, пошто сте сви ви ту из Славског Поља?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не долази тамо, како да кажем, од тих скоро нико, једино ја и тај Габрић долази, које ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Драгољуб Габрић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Е Драгољуб да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он сад живи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Он је тамо у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он живи тамо у Славском Пољу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Живи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неки Миле Вучинић од оца Игњација?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Игњације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Миле Вучинић? А јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Мислим да ли је он у нашем одељењу био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овај Миле Вучинић од оца Љубана је из одељења Саве Малобабића тако сте.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Саве да, мислим да је и овај из тог одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који? Миле Вучинић од оца Игњација јел?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за којег сте Ви чули да је ишао да скупља те цивиле?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Тај, од оца Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај од оца Љубана. Добро.

Питања више за сведока нема.

То је све што сведок има да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се обратите за трошкове Служби за сведоке.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се ПРЕКИДА у 10 часова и 55 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ја питам јел има питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, нисте ме погледали па нисте видели да сам се јавио. Ми смо пре него што је подигнута оптужница тражили податке и адресе за један број потенцијалних сведока које смо мислили да предложимо, а који нису у оптужници и то смо добили нажалост много касно. Ја ћу доставити суду овај списак који смо добили из Службе за откривање ратних злочина, за сада бих само предложио због времена, мислим да је за неки датум 16. и 17. фебруар заказан следећи претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сутра имамо овај наставак па после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сутра наставак, али следећи ће бити у фебруару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пошто мислим да из досадашњег сведочења овог сведока и осталих да би било врло неопходно саслушати и овог сведока Малобабић Мила. Ми имамо податке о његовом, уколико је све то тачно, садашњем пребивалишту. То је Велико Градиште, Мјиловац ул.Драже Марковића бр.16, па бих предложио мимо онога што ће евентуално касније бити предлагано, да се позове на ову адресу и да се за један од та два дана у фебруару месецу позове и саслуша у својству сведока. А о осталим доказним предлозима то ћемо накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам требали доставити до сада да се ја не. Јел имате нешто за овог сведока да отпустимо сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сведока не. Добро. Можете Ви да идете.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи уз ове досадашње доказне предлоге Тужилаштво предлаже и Милета Малобабића јел тако, са ове адресе Велико Градиште село Мјиловац, то је неко место, село, ул. Драже Марковића. Добро. Има ли одбрана неких доказних предлога? За убудуће, хоћете ли имати доказне предлоге?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Што се тиче, овај, предлога за евентуално саслушање неких додатних сведока, ми у овом тренутку немамо, у току поступка уколико се укаже прилика ми ћемо, али у овој фази још увек немамо предлог ниједан, сем ових који су нормално предложени и чије саслушање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже адвокат Предраг Марић, само да уђе у транскрипт.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Адвокат Предраг Марић извињавам се.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Немамо никаквих бар за сада предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немају доказних предлога? Добро. У вези овог доказног предлога Тужилаштва за саслушање сведока Милета Малобабића браниоци и оптужени се не противе.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: На противимо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 11 часова и биће настављен дана:

*21. јануара 2009 године у 09 часова и 30 минута саслушањем сведока
Саве Малобабића.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, после разговарајте.

УСВАЈА СЕ доказни предлог тужиоца да се саслуша сведок Миле Малобабић, с тим што ће датум његовог саслушања бити накнадно одређен.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА